

Wa'era – ‘En Ik ben verschenen’ 5786

Torah: Exodus 6:2 – 9:35

Haftara: Ezechiël 28:25 – 29:21

Brit Chadasha: Openbaring 19:1 – 20:6

Wa'era begint met G'd die tegen Moshè zegt; *"Ik ben de Eeuwige. Ik ben aan Awraham, Jitschaq en aan Ja'aqov verschenen als G'd be'El Shaddai."*

De Eeuwige toont zich aan Moshè die te horen krijgt dat de tijd is aangebroken om de Israëlieten te bevrijden uit de slavernij in Egypte en zegt;

- dat Hij een verbond heeft gesloten met de aartsvaders en dat Hij zijn volk zal bevrijden
- Moshè reageert dat men niet naar hem zal luisteren en dat hij een slechte spreker is
- de geslachtslijn van Moshè en Aharon volgt
- de Eeuwige zegt dat Moshè als een god voor de farao zal staan en Aharon als profeet
- de tien slagen, de *Eser ha'Makot* worden aangekondigd
- **de farao blijft halsstarrig en onbuigzaam onder de slagen die zijn volk en vee treffen**

G'd van de onbegrensde macht.

El Shaddai betekent G'd de Almachtige, maar Hij, Elohiem, zegt nu tegen Moshè; *"Ik ben de Eeuwige."*

Hier staan dan de vier letters JHWH.

Dat is zijn Naam; *Ehejèh - ashèr - Ehejèh* zoals Hij die aan Moshè gaf vanuit die brandende doornstruik. Verklaarders en joodse filosofen hebben geprobeerd de betekenis van deze drie woorden te ontcijferen, net zoals ze hebben geprobeerd de betekenis van JHWH en van alle andere namen voor G'd die in de Torah te vinden zijn te begrijpen.

Omdat het Hebreeuwse *Ehejèh* kan worden vertaald met *'Ik zal zijn'*, accepteren velen de vertaling *'Ik zal zijn die Ik zal zijn'* als de G'dsnaam.

De meest waarschijnlijke wortel (basisstructuur van een ww) van JHWH is *haja*, wat *'zijn'* betekent.

Zowel *JHWH* als *Ehejèh- ashèr- Ehejèh* geven aan dat G'd geen entiteit, geen persoon of object is.

G'd is een dynamische macht die we nooit volledig kunnen definiëren.

Voor de wijzen van de Midrasj betekende Hashem het goddelijke attribuut van mededogen: G' d zei tegen Moshè: "Wil je Mijn naam weten? Ik word genoemd naar Mijn daden..."

*Wanneer Ik de schepselen oordeel, word Ik **Elohiem** genoemd . Wanneer Ik oorlog voer tegen de goddelozen, word Ik ' **HEER der heerscharen - de Eeuwige Tsevaot'** genoemd. Wanneer Ik het oordeel over de zonden van de mens opschort, **word Ik El Shaddai** genoemd .*

*Wanneer Ik genadig ben jegens Mijn wereld, word Ik **HaShem** genoemd ."*

Wie G'd nergens ziet, vindt Hem nergens.

Alles wat we kunnen kennen zijn sporen die naar de wonderlijke aanwezigheid van G'd wijzen.

De schoonheid en de orde in de natuur, de overwinningen die de gerechtigheid en de vrijheid in de geschiedenis hebben geboekt, de uitbreiding van de kennis van de mens, de zoektocht van mensen naar liefde en vrede zijn aanduidingen dat G'd bestaat. Nog beter; *'Hij geschiedt'*

Dat Israël er nog altijd is, misschien wel als strijdmacht sterker dan ooit.

De Torah en de taal; ondanks vervolging nog altijd aanwezig.

Israël draagt de Torah en de Torah draagt Israël. *

En als gelovigen in de Zoon; Hij heeft ons Zijn karakter doen kennen. (Joh.14:9)

In Joh.17:4,6 zegt Jeshua; *"Ik heb U verheerlijkt op de aarde ....Ik heb Uw Naam geopenbaard."*

Door de eeuwen heen werd het verboden het uit vier letters -*tetragrammaton*- bestaande naam van G'd uit te spreken vanwege zijn heiligheid.

Slechts één keer per jaar, op Jom Kippoer, werd de naam gebruikt en dan nog alleen door de Hoge Priester in de Tempel in Jeruzalem.

Later werd het onder de Joden gebruikelijk aan G'd te refereren met *HaShém*, de Naam, en het woord God als G'd te schrijven.

Op die manier werd spreken over G'd iets anders dan gewoon praten en werd het een uiting van de hoogste eerbied.

Zo lezen we in deze sidra Ex. 9:16 bij de zevende plaag, hagel, dat Moshè tegen de farao moet spreken; *"Maar juist hierom heb Ik u laten bestaan, om Mijn kracht aan u te tonen, zodat **Mijn Naam bekend gemaakt zal worden op heel de aarde.**"*
'Zijn Naam' betekent in Semitische zin; *'Iemands roem en reputatie uitzenden!'*

De farao als zeemonster.

In de Haftarahlezing lezen we de profetie tegen Egypte. Ezechiël, opnieuw *'menselijk/ben adaam'* genoemd, moet zijn geestelijk blik vanuit Babel op Egypte richten.
De profetie is gericht tegen de farao, Chofra, die regeerde van 589-570.(zie Jer. 44:30)
Zeven godsspraken uitgesproken in verschillende perioden. (Jes. 19-2; Jer. 46)
De farao wordt vergeleken met een groot zeemonster, dat in het midden van de Nijl ligt.
Er is sprake van een *'tanniyim'*, een draak/leviathan genoemd, een monsterlijk dier.
Dat zeemonster is een treffend beeld van de Egyptische macht.
De boodschap is gericht aan Egypte, maar tevens bedoeld voor het volk van G'd.
Het volk moet door deze woorden van het ware karakter van deze vijand doordrongen worden.
De les is dat Israël vaak zijn vertrouwen op dit land heeft gesteld in plaats van op G'd en dat dit vertrouwen altijd beschaamd is geworden. (zie vers 6 en 16 en Jer. 17:5)
Zo ook, is dit in onze tijd vaak het geval, maar uiteindelijk zal Israël alleen over blijven in de strijd.

Kiezen tussen goed en kwaad.

Egypte is ook in figuurlijke zin de verleider tot het kwaad.
Mitsrajim wordt in de Bijbel vaak gebruikt om een plek van angst en benauwdheid te symboliseren.
Hieruit is bevrijding nodig, los van de letterlijke locatie.
Openbaring spreekt van dat G'ds oordelen, waarachtig en rechtvaardig zijn.
En de draak, de oude slang, de satan wordt geketend in de afgrond geworpen, opdat hij de volken niet meer zal misleiden.

Hoewel Jeshua ons heeft bevrijdt uit de zondemacht, moeten we nog altijd keuzes maken.
Net als de farao, zelfs als G'd zijn hart heeft verhard!
Rabbi Sjimón ben Lakisj legt uit dat G'd de farao verschillende keren de gelegenheid bood om van gedachten te veranderen en het volk te laten gaan.
De plagen waren bedoeld als waarschuwing.
G'd hoopte dat hij berouw zou tonen en de slaven zou vrijlaten.
"Omdat G'd hem vijf keer waarschuwde en de farao weigerde daar aandacht aan te schenken en doorging zijn hart te verharden, zei G'd tegen hem: 'Ik zal nu nog meer problemen veroorzaken dan de problemen die jij al voor jezelf hebt veroorzaakt.'
Dat bedoelt de Torah met 'G'd verhardde het hart van de farao.'
De farao schiep de situatie van zijn eigen koppigheid." (Shemot Rabba 13:3)

Niets, zo stelt de Torah, noch het verharde hart van de farao, noch dat van welke andere heerser of instelling ook, kan G'd stoppen in zijn wens de mens te bevrijden. G'ds wil wint altijd!
Daar klampen wij ons aan vast.

Fêdde.

Bronnen; de Studie Bijbel; Torahcommentaar H. J. Fields, Sefaria en mijn eigen gedachten.

* Volgens de overlevering vroeg de Pruisische koning Frederik de Grote (een verlichte monarch en scepticus) aan zijn lijfarts, Johann Zimmermann, om een kort en duidelijk bewijs van het bestaan van God. Het antwoord dat de arts gaf was eenvoudig en bondig: **"De Joden, Sire"**. De redenering achter dit antwoord is dat het voortbestaan van het Joodse volk door duizenden jaren van vervolging, ballingschap en pogingen tot vernietiging heen, door sommigen wordt gezien als een wonderlijk en onverklaarbaar historisch fenomeen, en daarmee als een goddelijk bewijs van Gods handelen in de geschiedenis.